

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان لرستان بیمارستان آیت اله بروجردی (ره)

دستورالعمل آموزش خود مراقبتی : خودمراقبتی در بیماران با مصرف زیتاکس

دامنه دستورالعمل :

کد دستورالعمل: 08- ABH – INS-

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۴/۱/۱۷

تاریخ آخرین ابلاغ: ۱۴۰۴/۲/۲۰

زیتاکس (آمپول ریتوکسان)

آنچه میخوانید:

در صورت ابتلا به هر گونه سرطان خاص یا بیماری های زمینه ای که بر سیستم ایمنی بدن تأثیر می گذارد، پزشک ممکن است ریتوکسان یا زیتاکس را برای شما تجویز کند. ریتوکسان یا زیتاکس نوعی ایمونوتراپی است. این دارو حاوی داروی ریتوکسیماب به عنوان یک داروی بیولوژیک است. بیولوژیک ...

در صورت ابتلا به هر گونه سرطان خاص یا بیماری های زمینه ای که بر سیستم ایمنی بدن تأثیر می گذارد، پزشک ممکن است ریتوکسان یا زیتاکس را برای شما تجویز کند. ریتوکسان یا زیتاکس نوعی ایمونوتراپی است. این دارو حاوی داروی ریتوکسیماب به عنوان یک داروی بیولوژیک است. بیولوژیک ها از قسمت هایی از موجودات زنده ساخته می شوند. ریتوکسان به عنوان محلولی است که به صورت انفوزیون داخل وریدی (IV) تزریق می شود.

شایع ترین عوارض آمپول زیتاکس

مانند بسیاری از داروها، زیتاکس ممکن است عوارض خفیف یا جدی ایجاد کند. به خاطر داشته باشید که عوارض جانبی دارو می تواند به موارد زیر بستگی داشته باشد:

سن بیمار

سایر بیماری های زمینه ای

سایر داروهایی که ممکن است مصرف کنید.

برخی از عوارض جانبی خفیف زیتاکس که گزارش شده اند، عبارتند از:

ریزش مو

اسهال

ضعف

سر درد

حالت تهوع

افزایش وزن

سرفه کردن

راش یا خارش

احساس افسردگی خفیف

تورم دست یا ساق پا

اسپاسم عضلانی

عفونت های خفیف، مانند سرماخوردگی و عفونت مجاری ادراری (UTI)

علائم عفونت، مانند بدن درد، لرز، تب و خستگی (کمبود انرژی)

عوارض جانبی خفیف بسیاری از داروها ممکن است ظرف چند روز یا چند هفته از بین بروند. اما اگر آزاردهنده شدند، با پزشک یا داروساز خود صحبت کنید.

عوارض جانبی شایع داروی زیتاکس

عوارض جدی ریتوکسان به ندرت رخ می دهند اما مواردی که گزارش شده اند، عبارتند از:

عفونت های جدی مانند تبخال و زونا

مشکلات کلیوی، مانند نارسایی کلیه

انسداد یا سوراخ شدن (پارگی) روده

مشکلات قلبی، مانند حمله قلبی و فیبریلاسیون بطنی (نوعی ریتم غیر طبیعی قلب)

کاهش سطح گلبول های قرمز خون و برخی از گلبول های سفید خون، مانند لنفوسیت ها و نوتروفیل ها

سندرم لیز تومور

سندرم لیز تومور (TLS). زمانی اتفاق می افتد که سلول های سرطانی در بدن تجزیه می شوند و محتویات خود را در خون آزاد می کنند.

این می تواند علائمی مانند اسهال، حالت تهوع، استفراغ، گرفتگی عضلات و درد مفاصل را ایجاد کند. در صورت عدم درمان، TLS می تواند منجر به شرایط جدی تری از جمله تشنج و ریتم غیر طبیعی قلب شود

ریزش مو

هنگام استفاده از ریتوکسان ممکن است دچار ریزش مو شوید. بررسی ها نشان می دهد ریزش مو تنها در افرادی که از داروی پمفیگوس و لگاریس استفاده می کردند رخ داده است. ریزش مو در افرادی که از ریتوکسان برای سایر بیماری ها استفاده می کردند گزارش نشده است. بنابراین، اگر از ریتوکسان برای درمان سایر بیماری ها استفاده می کنید، ممکن است احتمال ریزش موی شما کمتر باشد.

اسهال

ممکن است پس از دریافت ریتوکسان دچار اسهال شوید. به خاطر داشته باشید که اسهال می تواند خطر کم آبی بدن را افزایش دهد. با کم آبی بدن شما مقدار زیادی آب و الکترولیت از دست می دهد. اسهال ناشی از ریتوکسان معمولاً خفیف است. اما ممکن است علامت یک عارضه جانبی نادر و جدی مانند سندرم لیز تومور (TLS) باشد.

آیا ریتوکسان، داروی شیمی درمانی است؟

نه، ریتوکسان یک داروی شیمی درمانی نیست. ولی، Rituxan یک نوع داروی ایمونوتراپی محسوب می شود. شیمی درمانی با کشتن سلول هایی که به سرعت تکثیر می شوند (به سرعت سلول های بیشتری می سازند) عمل می کند. سلول های سرطانی معمولاً سریع تر از سلول های سالم تکثیر می شوند. اما شیمی درمانی بر سلول های سالمی که به سرعت تکثیر می شوند نیز تأثیر می گذارد. این منجر به بسیاری از [عوارض جانبی شیمی درمانی](#) می شود.

داروهای ایمونوتراپی بر روی سیستم ایمنی بدن اثر می کنند. ریتوکسان بر پروتئین خاصی روی سلول های سیستم ایمنی تأثیر می گذارد. اما در برخی شرایط خاص، ریتوکسان ممکن است همراه با شیمی درمانی استفاده شود.

آیا زیتاکس ام اس یا لوپوس را درمان می کند؟

زیتاکس در حال حاضر برای [درمان مولتیپل اسکلروزیس \(MS\)](#) یا لوپوس تایید نشده است. اما، دارو ممکن است خارج از برچسب برای این اهداف استفاده شود. (خارج از برچسب به معنای استفاده از دارو برای شرایطی غیر از مواردی است که برای درمان آن تایید شده است.)

ام اس و لوپوس از بیماری های خودایمنی هستند. این شرایط باعث می شود که سیستم ایمنی بدن به خود بدن حمله کند. با بیماری ام اس، سیستم ایمنی بدن لایه محافظ اطراف نخاع و مغز را تجزیه می کند. این وضعیت می تواند منجر به خستگی (کمبود انرژی) و مشکل در راه رفتن، تمرکز یا تفکر شود.

آمپول زیتاکس برای چیست؟

این یک داروی تجویزی است که برای درمان موارد زیر کاربرد دارد:

- آرتریت روماتوئید (RA) در بزرگسالان
- پمفیگوس ولگاریس در بزرگسالان
- لنفوم غیر هوچکین (NHL) در بزرگسالان
- لوسمی لنفوسیتی مزمن (CLL) در بزرگسالان
- پلی آنژیت میکروسکوپی (MPA) در بزرگسالان و برخی کودکان
- گرانولوماتوز همراه با پلی آنژیت (GPA) در بزرگسالان و برخی از کودکان

هشدارهای هنگام مصرف زیتاکس

برخی از هشدارهای مهم در هنگام مصرف زیتاکس، عبارتند از:

واکنش های تزریقی

ممکن است در حین یا بعد از دریافت ریتوکسان واکنش های تزریقی داشته باشید. این عارضه جانبی در مطالعات این دارو رایج بود، اما برای بیشتر افراد جدی نبود. به ندرت، واکنش های انفوزیون ریتوکسان می تواند منجر به مرگ شود. علائم احتمالی واکنش های انفوزیون عبارتند از:

- فشار خون پایین
- تورم لب ها و صورت
- مشکل در تنفس
- واکنش های پوستی و دهانی شدید

ممکن است پس از دریافت ریتوکسان واکنش های شدیدی روی پوست یا داخل دهان خود داشته باشید. اما، این مورد با Rituxan به ندرت رخ می دهد. این عارضه جانبی در مطالعات مربوط به دارو گزارش نشده است. اما واکنش های پوستی و دهانی همچنان ممکن است رخ دهد. در موارد نادر، این واکنش ها ممکن است جدی باشند. علائم واکنش های پوستی و دهانی، عبارتند از:

- تاول ها
- پوسته پوسته شدن
- زخم های دردناک دیگر
- پوسچول (کیسه های پر از مایع روی پوست)

لکوانسفالوپاتی چند کانونی پیشرونده (PML)

استفاده از ریتوکسان ممکن است باعث PML شود. PML یک عفونت نادر اما جدی است که سیستم عصبی مرکزی و مغز را تحت تاثیر قرار می دهد. در برخی موارد، PML می تواند کشنده باشد. علائم PML عبارتند از:

- ضعف
- مشکل در تعادل
- تغییرات در بینایی
- مشکلات استفاده از بازوها یا پاها
- فعال شدن مجدد ویروس هپاتیت B (HBV)

مصرف زیتاکس ممکن است باعث فعال شدن مجدد ویروس هپاتیت B در افرادی شود که سابقه هپاتیت B داشته اند. هپاتیت B می تواند منجر به مشکلات جدی کبد مانند نارسایی کبد شود. هپاتیت B نیز در موارد نادر می تواند منجر به مرگ شود.

اگر علائمی از این شرایط هشدار دهنده در جعبه دارید، فوراً به پزشک خود اطلاع دهید. آنها احتمالاً توصیه می کنند که استفاده از ریتوکسان را متوقف کنید.

زیتاکس چگونه اثر می کند؟

زیتاکس نوعی ایمونوتراپی است. با اتصال به پروتئین های سلول های ایمنی و سلول های سرطانی عمل می کند. نحوه دقیق عملکرد ریتوکسان به بیماری هایی که از دارو برای درمان استفاده می کنید بستگی دارد.

برای مثال:

- در بیماری آرتریت روماتوئید (RA) و سایر شرایطی که بر سیستم ایمنی تأثیر می گذارد، این دارو با اتصال به پروتئین خاصی روی سلول های ایمنی بیش فعال عمل می کند.
- برای سرطان ها، این دارو با اتصال به پروتئین خاصی روی سلول های سرطانی عمل می کند
- ریتوکسان می تواند سیستم ایمنی بدن را سرکوب (کاهش فعالیت) کند. این وضعیت می تواند خطر ابتلا به عفونت را افزایش دهد. عفونت های جدی یکی از عوارض جانبی احتمالی ریتوکسان هستند.

نحوه تزریق آمپول زیتاکس

برای اولین دوز زیتاکس، باید برنامه ریزی کنید که بیشتر روز را در محلی بگذرانید که دوز را دریافت می کنید. چون اولین دوز ریتوکسان زمان انفوزیون ۴ تا ۶ ساعت خواهد داشت. هر دوز بعد از آن ۳ تا ۴ ساعت خواهد داشت. از پزشک خود بپرسید که آیا می توانید میان وعده ای همراه داشته باشید. همچنین بهتر است یک ژاکت به همراه داشته باشید تا در صورت خنک بودن اتاق تزریق به شما کمک کند راحت بمانید. تزریق ریتوکسان در کلینیک، مطب پزشک یا بیمارستان انجام می شود.

دوزهای معمول برای هر بیماری که از ریتوکسان برای درمان استفاده می شود به شرح زیر است:

برای آرتریت روماتوئید: (RA)

هر ۲ هفته یک بار برای دو دوز اول و پس از آن، هر ۲۴ هفته یک انفوزیون دریافت خواهید کرد. اگر هنوز علائم آرتریت روماتوئید را دارید، پزشک ممکن است مدت زمان بین تزریق را کاهش دهد.

برای لوسمی لنفوسیتی مزمن: (CLL)

یک روز قبل از شروع اولین سیکل شیمی درمانی، انفوزیون دریافت خواهید کرد. انفوزیون بعدی ریتوکسان در روز اول سیکل دوم شیمی درمانی انجام می شود. در روز اول سیکل های ۳ تا ۶ شیمی درمانی ممکن است تزریق ریتوکسان ادامه پیدا کند.

برای گرانولوماتوز با پلی آنژیت (GPA) و پلی آنژیت میکروسکوپی (MPA)

چهار دوز شروع کننده ریتوکسان را با یک انفوزیون در هفته به مدت ۴ هفته دریافت پیدا می کند. سپس، ۱۴ تا ۱۶ هفته بعد، دو دوز بعدی و هر دوز بعدی با فاصله ۲ هفته تجویز می شود. پس از آن، هر ۶ ماه یک بار تزریق ریتوکسان دریافت خواهید کرد.

برای لنفوم غیر هوچکین: (NHL)

ممکن است یک انفوزیون ریتوکسان به صورت هفتگی یا ماهانه دریافت کنید. یا در روز اول سیکل شیمی درمانی به انفوزیون ریتوکسان تزریق شود.

برای پمفیگوس ولگاریس :

هر ۲ هفته یک بار برای دو دوز اول یک انفوزیون و پس از آن، ۱۲ ماه بعد یک انفوزیون دریافت خواهید کرد. سپس ۶ ماه بعد انفوزیون چهارم تزریق می شود. اگر بین دوزهای مصرفی عود کرد، ممکن است دوزهای بیشتری از ریتوکسان دریافت کنید.

زیتاکس با چه داروهایی تداخل دارد؟

قبل از هر انفوزیون ریتوکسان، پزشک ممکن است به شما داروهایی بدهد تا خطر واکنش انفوزیون را کاهش دهید. برای این منظور، پزشک ممکن است آنتی هیستامین هایی زیر را تجویز کند:

- دیفن هیدرامین (بنادریل)

- [استامینوفن](#) (تیلنول)

در هنگام مصرف ریتوکسان، پزشک ممکن است داروهایی را نیز تجویز کند که از بروز عفونت های خاص مانند ذات الریه و تبخال پیشگیری می کند.

استفاده از داروهای دیگر با ریتوکسان نیز به شرایطی که در حال درمان آن هستید بستگی دارد. مثلاً:

- اگر RA دارید، از ریتوکسان همراه با متوترکسات (ترکسال) استفاده خواهید کرد.

- اگر سرطان دارید، ممکن است ریتوکسان را با کورتیکواستروئیدها یا سایر داروهای سرطان مصرف کنید. نمونه هایی از کورتیکواستروئیدها شامل پردنیزون (رایوس) و متیل پردنیزولون (مدرول) است.

در حین استفاده از ریتوکسان باید از دریافت واکسن های زنده خودداری کنید. واکسن های زنده حاوی نسخه خفیفی از ویروس ها یا باکتری ها هستند که باعث عفونت هایی می شوند که واکسن از محافظت می کند. واکسن های زنده با واکسن های غیرفعال که حاوی شکل غیرفعال (مرده) باکتری یا ویروس هستند، متفاوت هستند.

واکسن های زنده معمولاً در فردی با سیستم ایمنی سالم باعث عفونت نمی شوند. اما، ریتوکسان می تواند توانایی سیستم ایمنی بدن را برای مبارزه با عفونت ها ضعیف کند. در نتیجه، در هنگام استفاده از ریتوکسان، ممکن است خطر ابتلا به عفونت ناشی از واکسن زنده را افزایش دهید.

نمونه هایی از واکسن های زنده عبارتند از:

- زونا

- ابله مرغان

- تب زرد

- سرخک، اوریون و سرخچه (MMR)

در حین استفاده از ریتوکسان، قبل از دریافت واکسن، با [پزشک یا داروساز](#) خود مشورت کنید.

Rituxan در مقابل Truxima

هم Rituxan و هم Truxima حاوی داروی rituximab هستند که یک داروی بیولوژیک محسوب می شود. یک داروی بیولوژیک از قسمت هایی از موجودات زنده ساخته می شود. هر دو Rituxan و Truxima برای درمان برخی سرطان ها و سایر بیماری هایی که بر سیستم ایمنی تأثیر می گذارند استفاده می شود.

Rituxan در مقابل Ocrevus

Rituxan و Ocrevus هر دو برای درمان برخی بیماری ها که بر سیستم ایمنی تأثیر می گذارند استفاده می شوند. هر دو دارو توسط متخصصان مراقبت های بهداشتی به عنوان انفوزیون داخل وریدی (IV) تجویز می شوند. با یک انفوزیون IV، دارو به صورت تزریق در ورید در طی یک دوره زمانی تزریق می شود. ریتوکسان حاوی داروی فعال ریتوکسیماب است، اما Ocrevus حاوی داروی فعال ocrelizumab است.

زیتاکس در مقابل بندموسستین

ریتوکسان و بندموسستین هر دو برای درمان برخی سرطان ها استفاده می شوند. Rituxan، حاوی داروی rituximab است، در حالی که bendamustine یک داروی فعال است که با نام تجاری Treanda عرضه می شود.

ریتوکسیماب نوعی ایمونوتراپی است، در حالی که بندموسستین یک داروی شیمی درمانی است. هر دو Rituxan و Treanda توسط متخصصان مراقبت های بهداشتی به عنوان انفوزیون داخل وریدی (IV) تجویز می شوند.

Rituxan در مقابل Rituxan Hycela

Rituxan و Rituxan Hycela هر کدام برای درمان برخی سرطان ها استفاده می شوند. هر دو دارو به صورت تزریقی توسط یک متخصص مراقبت های بهداشتی تجویز می شوند. ریتوکسان به صورت انفوزیون داخل وریدی (IV) (تزریقی که در یک دوره زمانی به داخل ورید تزریق می شود) تزریق می شود. از طرف دیگر، Rituxan Hycela به صورت تزریق زیر جلدی (تزریقی که زیر پوست انجام می شود) داده می شود.

Rituxan و Rituxan Hycela هر دو حاوی داروی ریتوکسیماب هستند. اما، Rituxan Hycela حاوی ریتوکسیماب همراه با داروی دیگری به نام هیالورونیداز است. این داروی اضافی اجازه می دهد تا ریتوکسیماب به جای رگ، زیر پوست بیمار تزریق شود.

زیتاکس در بارداری و شیردهی

در صورت دریافت ریتوکسان در دوران بارداری، با پزشک خود در مورد خطراتی که برای جنین متولد نشده خود دارید مشورت کنید. در زنانی که قادر به باردار شدن هستند، بیمار باید قبل از شروع ریتوکسان آزمایش بارداری انجام دهد. باید در طول درمان با ریتوکسان و به مدت ۱۲ ماه پس از آخرین دوز ریتوکسان از روش های کنترل بارداری موثر (پیشگیری از بارداری) استفاده شود. اگر در طول درمان با RITUXAN باردار شدید یا فکر می کنید باردار هستید، فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.

RITUXAN ممکن است شیر مادر نفوذ کند. در طول درمان و تا ۶ ماه پس از آخرین دوز ریتوکسان از شیردهی خودداری کنید.

چه افرادی نباید زیتاکس مصرف کنند؟

در صورت ابتلا به برخی از بیماری های زمینه ای یا شرایط خاص ممکن است زیتاکس برای شما مناسب نباشد. قبل از مصرف زیتاکس با پزشک خود در مورد سابقه بیماری های زمینه ای خود مشورت کنید، به خصوص مورد زیر:

مشکلات کلیوی

برای برخی از افرادی که از زیتاکس استفاده می کنند، این دارو می تواند باعث مشکلات کلیوی، مانند نارسایی کلیه شود. اگر قبل از شروع ریتوکسان سابقه ابتلا به برخی بیماری ها کلیوی دارید، احتمال بروز خطر عوارض ناشی از مصرف دارو در شما بیشتر است. قبل از استفاده از این دارو در مورد هر گونه مشکل کلیوی که دارید با پزشک خود صحبت کنید. آنها ممکن است درمانی غیر از ریتوکسان را برای بیماری توصیه کنند.

مشکلات ریوی

قبل از مصرف زیتاکس، اگر مشکلات ریوی یا بیماری ریوی دارید یا قبلاً به یکی از این موارد مبتلا بوده اید، حتماً به پزشک خود اطلاع دهید. پزشک می تواند گزینه های درمانی مناسب را برای شما توصیه کند.

مشکلات قلبی

استفاده از زیتاکس می تواند منجر به مشکلات قلبی، مانند حمله قلبی و فیبریلاسیون بطنی (نوعی ریتم غیر طبیعی قلب) شود. اگر قبل از مصرف زیتاکس، سابقه مشکلات قلبی دارید، احتمال بروز عوارض بیشتر خواهد بود. زیتاکس ممکن است باعث درد قفسه سینه، ضربان قلب نامنظم و حمله قلبی شود.

در صورت داشتن علائم مشکلات قلبی یا سابقه مشکلات قلبی، پزشک ممکن است قلب شما را در طول و بعد از درمان با RITUXAN کنترل کند. اگر در طول درمان با RITUXAN دچار درد قفسه سینه یا ضربان قلب نامنظم شدید فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.

مشکلات جدی معده و روده

اگر زیتاکس را همراه با داروهای شیمی درمانی دریافت کنید، مشکلات روده، از جمله انسداد یا پارگی روده ممکن است رخ دهد. اگر در طول درمان با RITUXAN هر گونه درد در ناحیه معده (شکم) یا استفراغ مکرر داشتید، فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.

عفونت یا سیستم ایمنی سرکوب شده

عفونت های جدی می تواند در طول درمان با ریتوکسان و پس از آن رخ دهد و منجر به مرگ شود. RITUXAN می تواند خطر ابتلا به عفونت را افزایش دهد و می تواند توانایی سیستم ایمنی بدن شما را برای مبارزه با عفونت ها کاهش دهد. انواع عفونت های جدی که می توانند با RITUXAN رخ دهند شامل عفونت های باکتریایی، قارچی و ویروسی هستند. پس از دریافت ریتوکسان، برخی از افراد برای مدت طولانی (بیش از ۱۱ ماه) سطوح پایینی از آنتی بادی های خاص در خون خود ایجاد کردند. برخی از این بیماران با سطوح پایین آنتی بادی دچار عفونت شدند. افراد مبتلا به عفونت های جدی نباید ریتوکسان را دریافت کنند.

قبل از شروع استفاده از زیتاکس، مطمئن شوید که پزشکتان از هر گونه عفونتی که دارید مطلع است. اگر شرایطی دارید که باعث سرکوب (کاهش فعالیت) سیستم ایمنی بدن می شود، حتماً به پزشک خود اطلاع دهید. ریتوکسان می تواند خطر ابتلا به عفونت های جدی را افزایش دهد.

واکنش آلرژیک

اگر به ریتوکسان یا هر یک از ترکیبات آن واکنش آلرژیک داشته اید، نباید ریتوکسان مصرف کنید. از پزشک خود بپرسید که چه داروهای دیگری برای شما بهتر هستند.

واکنش های مربوط به انفوزیون

واکنش‌های مربوط به انفوزیون، عوارض جانبی بسیار شایع درمان با ریتوکسان هستند. واکنشهای جدی مرتبط با انفوزیون می‌تواند در طول انفوزیون یا ظرف ۲۴ ساعت پس از تزریق ریتوکسان رخ دهد.

سوالات متداول

زیتاکس چه مدت در بدن باقی می‌ماند؟

زیتاکس ممکن است چندین ماه پس از آخرین دوز دارو در بدن باقی بماند. اما مدت زمان ماندن زیتاکس در بدن برای هر فرد متفاوت خواهد بود.

اگر یک دوز از زیتاکس را فراموش کنم چه؟

اگر جلسه درمانی خود را برای دریافت انفوزیون ریتوکسان فراموش کرده اید، فوراً با مطب پزشک خود تماس بگیرید تا آن را تغییر دهید. و در مورد اینکه آیا فراموشی دوز بر برنامه دوز معمول تأثیر می‌گذارد یا خیر، با پزشک خود مشورت کنید.

آیا نیاز به استفاده طولانی مدت از Rituxan دارم؟

مدت زمانی که از ریتوکسان استفاده می‌کنید بستگی به شرایطی دارد که از دارو برای درمان استفاده می‌کنید. در برخی موارد، ممکن است فقط تا ۱۶ دوز از دارو را دریافت کنید.

چه مدت طول می‌کشد تا زیتاکس اثر کند؟

ریتوکسان بلافاصله پس از تجویز اولین دوز شروع به کار می‌کند. اما، برای شرایطی مانند سرطان، ممکن است متوجه اثر دارو در بدن خود نشوید. پزشک شما را به صورت دوره ای تحت نظر قرار می‌دهد تا مطمئن شود که دارو برای شما اثر می‌کند یا خیر.

آیا ریتوکسان برای ITP یا میاستنی گراویس استفاده می‌شود؟

ریتوکسان در حال حاضر برای درمان ترومبوسیتوپنی ایمنی (ITP) یا میاستنی گراویس تایید نشده است. اما Rituxan ممکن است خارج از برچسب برای درمان این شرایط استفاده شود. با ITP، سیستم ایمنی بدن به پلاکت‌های حمله می‌کند و این منجر به کاهش سطح پلاکت‌ها می‌شود.